

2023-05-03

Hovrätten över Skåne och Blekinge

**Mål nr T 3626-22;
Kapatens R4 AB ./. Victoriahem AB**

1. Som ombud för Kapatens R4 AB ("Kapatens") får vi härmed yttra oss över Victoriahem AB:s ("Victoria") slutanförande i hab 25 samt framställa ett preciserat yrkande om ersättning för rättegångskostnader.
2. Beroende på vad Victorias sista planlagda yttrande innehåller, förbehåller sig Kapatens rätten att replikera och justera sitt kostnadsyrkande. Kapatens förbehåller sig även rätten att lämna eventuella synpunkter på Victorias yrkande om rättegångskostnader.
3. Victoria lägger i hab 25 (p 1-8) kraft på sitt påstående om att Kapatens skulle ha återgett Victorias talan felaktigt, men förmår - liksom tidigare - inte förklara hur eller på vilket sätt så skulle ha skett.
4. Victoria påstår vidare att Kapatens "problemformulering är ägnad att vilseleda". Detta bestrids av Kapatens. Målet handlar om huruvida en uppkommen fordran ska betalas eller inte. Huruvida den rättsföljd som Victoria menar bör inträda till följd av inlösen ska betecknas som att fordran "inte kan göras gällande" eller något annat kan man naturligtvis diskutera. Emellertid kvarstår faktum; Victorias talan går ut på att en uppkommen fordran inte får utkrävas, trots att den varken betalats, eftergetts eller preskriberats. I praktiken innebär Victorias talan - i lagtolkningsfrågan - att fordran därmed upphör att existera.

5. Kapatens har inte för avsikt att i detalj bemöta de många felaktiga slutsatser som Victorias talan vilar på och som kommer till uttryck i hab 25. Kapatens hänvisar till det som Kapatens har anfört i sitt överklagande och i sitt huvudsakliga slutanförande. Kapatens kommer emellertid i det följande att kommentera delar av innehållet i hab 25 och sammanfatta Kapatens syn på vissa rättsliga frågor i målet.

Betydelsen av Victorias bolagsordning

6. Victorias vid tingsrätten senkomna invändning med innebörd att rätten till utdelning vid inlösen är bortavtalad genom innehållet i Victorias bolagsordning bestrids alljämt. Frågan har inte prövats av tingsrätten.
7. Kapatens inställning är att det inte kan vitsordas att det är möjligt att villkora en utdelningsfordran i bolagsordning eller utdelningsbeslut. Om det trots allt lagligen är möjligt, vilket t.ex. Ola Åhman och ett antal bolag som omnämnts i målet har ansett, så bestrider Kapatens att Victorias bolagsordning innehåller något sådant villkor, d.v.s. Kapatens vidhåller samma inställning i frågan som tidigare.
8. Den argumentation som Victoria för i punkterna 16-33 i hab 25 går ut på att det skulle finnas ett tyst eller dolt avtalsvillkor i bolagsordningen med innebörd att utdelning som behörigen har beslutats på bolagstämman inte ska betalas ut om aktien inlöses, d.v.s. det som Victoria har kallat för en "underförstådd premiss". För det första finns enligt ordalydelsen i bolagsordningen inget sådant villkor i bolagsordningen, för det andra kan inte ett sådant villkor med tillämpning av gängse tolkningsmetod intolkas i bolagsordningen. De bolag som har reglerat frågan i sina bolagsordningar har gjort det explicit, t.ex. genom att utbetala upplupen utdelning intill tidpunkten för inlösen. Victoria är inte ett sådant exempel. Det framgår alltså ingenstans i bolagsordningen att rätten till beslutad men inte utbetald utdelning skulle upphöra vid inlösen.
9. För det fall Victoria hade velat avvika från lagen genom att inte utbetala beslutad utdelning som förföll efter inlösen - och om en sådan avvikelse vore möjlig - skulle Victoria behövt ange det tydligt i sin bolagsordning, inte minst

eftersom erbjudandet om teckning riktade sig till en bred allmänhet. En aktieägare kan givetvis inte ha förväntat sig något annat än att lagen gäller om inte avvikelse har avtalats (genom bolagsordningen).

10. I övrigt hänvisar Kapatens till vad som tidigare har anförts i frågan.

Victorias påstående om etablerad hantering

11. Victorias påstående om att endast en (1) aktieägare skulle ha reagerat på den i målet ifrågasatta hanteringen när den utövades av AB Balder bestrids som oriktigt. Den aktieägare som Victoria avser förde för övrigt en talan mot AB Balder på annan grund än den som Kapatens för mot Victoria, vilket Kapatens har utvecklat under skriftväxlingen vid tingsrätten.
12. Det är riktigt att Kapatens inte kan vitsorda att det är möjligt att villkora utbetalning av utdelning i bolagsordning eller utdelningsbeslut. Det är ett faktum att vissa bolag - och rättsvetenskapsmän - anser att det är möjligt. Kapatens kan konstatera att Oscar Properties är ett sådant bolag och att Oscar Properties uppenbarligen har varit av uppfattningen att ett utdelningsbeslut är bindande oavsett avstämningsdagar som infaller efter inlösen. Oscar Properties är således ett exempel på ett bolag som har hanterat inlösen på ett annat sätt än det påstådda bruk som Victoria gör gällande. Aros Bostadsutveckling är ett annat exempel.
13. Vad gäller Sagax och SBB förlade bolagen tidpunkterna för inlösen så att de inföll efter sista avstämningsdag, av allt att döma för att Sagax och SBB insåg att bolagens förpliktelser att utbetala beslutad utdelning bestod oavsett inlösen.
14. Fastpartner är ytterligare ett exempel på ett bolag som har hanterat utdelningen på ett annat sätt än Victoria och det "bruk" som Victoria hävdar.
15. I övrigt hänvisar Kapatens till vad som tidigare har anförts i frågan.

Victorias påstående om villkorade fordringar

ABL 4:37

16. Enligt ABL 4:37 får en aktieägare inte utöva de rättigheter som aktierna ger förrän han eller hon är införd i aktieboken. Det bestämmelsen säger är således att en ägare till en befintlig aktie, för att kunna börja utöva sina rättigheter, måste vara införd i aktieboken. Det räcker med andra ord inte att vara ägare till en aktie för att kunna utöva rättigheterna, utan det krävs ytterligare en omständighet, nämligen införande i aktieboken. Bestämmelsen förutsätter att det föreligger en aktie och reglerar således *vem* eller snarare *vilken* aktieägare som är legitimerad mot bolaget.
17. Det är således möjligt att vara ägare till en aktie, men att samtidigt inte vara legitimerad mot bolaget av det skälet att ägaren av någon anledning inte är införd i aktieboken.
18. Victoria påstår att ABL 4:37 är en "central aktiebolagsrättslig bestämmelse". Victorias uppfattning är felaktig. ABL 4:37 är en ordningsföreskrift. Den har tillkommit för att "hålla ordning och reda" på vilka som är ägare av befintliga aktier. Det är för övrigt svårt att föreställa sig att aktier skulle kunna vara herrelösa. Att den aktiva legitimationen visavi bolaget har knutits till införande i aktieboken syftar rimligen till att verka handlingsdirigerande och att åstadkomma ett rationellt sätt att för bolaget identifiera vilka som är ägare till befintliga aktier samt det allmänna intresset av att upprätthålla en rättvisande aktiebok.
19. Under förhållanden då ett aktiebolag har aktier utestående ifrågasätter inte Kapatens att den som äger en aktie och är införd i aktieboken även är aktivt legitimerad mot bolaget. Omvänt kan då ingen annan legitimera sig mot bolaget avseende de rättigheter som en viss befintlig aktie ger. Kapatens delar Victorias uppfattning att detta gäller för samtliga bolag med undantag för sådana kupongbolag som utfärdat aktiebrev. Vad gäller det citat av Lindskog i hab 26 som Victoria hänvisar till i hab 25 i fråga om avstämningsbolag, så finns det ingenting i det citatet som antyder att Lindskog uttalar sig om något annat än vad som gäller när det föreligger befintliga aktier (till skillnad från

Lindskogs uttalande i Aktiebolagslagen 6:e och 7:e kap.
Aktiekapitalnedsättning och egna aktier, s 58, som specifikt behandlar
situationen efter inlösen, varom nu är fråga, se nedan).

20. Kapatens bestrider dock att bestämmelsen i ABL 4:37 har eller kan ges en innebörd som går ut på att redan förvärvade rättigheter med Victorias terminologi "inte kan göras gällande" som en konsekvens av att den aktie som har gett upphov till fordringen inlöses med följd att något införande i aktieboken inte kan föreligga. Det är inte det som lexikaliskt följer av ABL 4:37. För att vara övertydlig säger med andra ord ABL 4:37 inte att den aktieägare som har förvärvat en fordran på utdelning, men inte längre är aktieägare pga. att den aktie som gett upphov till fordran är inlöst, inte skulle kunna utöva sin rättighet mot bolaget, dvs utkräva betalning.
21. Inte en enda rättskälla som citeras av Victoria i hab 25 antyder ens att ABL 4:37 har någon annan innebörd än att reglera legitimationen för - som det uttrycks i lagtexten - "aktieägare". Som framgått ovan och i tidigare yttranden i målet är inte det heller syftet med bestämmelsen och av allt att döma har lagstiftaren aldrig förutsett den nu aktuella situationen.
22. En bestämmelse som förutsätter att en befintlig aktie föreligger och därtill anvisar ytterligare ett moment - införande i aktieboken - för att aktiv legitimation mot bolaget ska föreligga, lämpar sig dessutom utomordentligt dåligt för ett motsatsslut med innebörd att icke-förekomsten av aktie (icke-förekomsten av anteckning i aktieboken är endast en logisk konsekvens) betyder att aktiv legitimation är utesluten.
23. Det är tämligen självklart att frånvaron av en aktie, t.ex. till följd av att aktien inlösts, inte kan ge upphov till några nya rättigheter som kan utövas mot bolaget; det finns då inga rättigheter som kan förvärfvas. Det motsatta förhållandet gör sig dock gällande ifråga om redan existerande ekonomiska rättigheter som föreligger vid tidpunkten för inlösen.
24. Victorias invändning med innebörd att utdelningsfordran skulle vara villkorad av förekomsten av vissa omständigheter är förenad med betydande

logiska problem. Varje fordran kan sägas kräva aktiv legitimation på borgenärssidan, d.v.s. borgenären måste, om det ifrågasätts, kunna visa att han eller hon är behörig att kräva betalning. Det handlar således inte om frågan huruvida en fordran existerar, utan om *vem* som kan kräva betalning för fordran (spegelbilden är givetvis till *vem* gäldenären kan betala med befriande verkan). Ifråga om en enkel fordran består legitimationen i äganderätten till fordran. I fråga om löpande skuldebrev är innehavet av skuldebrevet legitimerande. I inget av dessa fall utesluter bristande aktiv legitimation att någon annan - den som kan legitimera sig - kan kräva betalning för fordran. I fall av presentationspapper kan exempelvis ett förkommet skuldebrev dödas och fordringen kan med det av Victoria anlagda synsättet "göras gällande", d.v.s. betalningsskyldighet för fordran föreligger. Legitimation på borgenärssidan handlar således inte om huruvida prestation ska ske, utan till vem prestation ska ske.

25. Victorias argumentation går emellertid ut på att en fordran, som Victoria i och för sig vitsordar har "grundlagts", inte kan "göras gällande" av någon överhuvudtaget, eftersom ingen, enligt Victorias synsätt, kan legitimera sig. Den verkliga konsekvensen av Victorias resonemang - oavsett hur ogärna Victoria vill medge det - är att fordran då upphör att existera till följd av att inlösen av den underliggande aktien har skett.
26. En legitimationsregel som de facto utsläcker en fordran - eller som med Victorias språkbruk medför att en fordran "inte kan göras gällande" av någon överhuvudtaget - vore en anomali i svensk rätt. Uppställs ett sådant villkor har frågan om vem som kan kräva betalning av en fordran förvandlats till frågan om fordran föreligger eller inte. Legitimationsregler har inte och är inte avsedda att ha den rättsföljden.
27. I detta sammanhang kan det konstateras att endast betalning, eftergift eller preskription avvecklar en fordran enligt svensk rätt.
28. Den preklusionsverkan som Victoria vill försöka åstadkomma kan endast uppkomma under mycket speciella förhållanden enligt lagen om kallelse på okända borgenärer, förhållanden som inte är aktuella i målet och som inte har

något med legitimation att göra. Givetvis krävs det uttryckligt lagstöd för att en fordran "inte kan göras gällande" (läs upphöra), men något sådant lagstöd har Victoria inte förmått hänvisa till, eftersom det inte existerar något sådant.

29. Av det sagda följer att ABL 4:37 inte har den innebörd som Victoria påstår, liksom att lagrummet inte ger uttryck för någon allmän princip som kan tillämpas utanför det avsedda området, d.v.s. att reglera vilken, befintlig, aktieägare som är legitimerad mot bolaget. Hela idén med att en legitimationsregel skulle kullkasta fordringen som sådan, saknar stöd i svensk rätt och kan således inte uppställas som ett villkor då detta skulle stå i strid med grundläggande fordringsrättsliga principer.

ABL 4:39

30. Victoria uppehåller sig fortsatt även vid ABL 4:39. Det är såvitt Kapatens förstår ostridigt att den regeln är en presumtionsregel som tillämpas på avstämningsbolag. Bortsett från att en presumtionsregel utgör just endast en presumtion, så är inte heller detta lagrum tillämpligt när några aktier inte föreligger. På motsvarande sätt som i fråga om ABL 4:37 handlar ABL 4:39 om vem som är (presumeras vara), såvitt nu är av intresse, rätt borgenär ur bolagets perspektiv. Under normala förhållanden är det naturligtvis korrekt att ett avstämningsbolag, typiskt sett, kan betala med befriande verkan till den som är upptagen i avstämningsregistret som ägare av en aktie, men det är inte frågan i målet. Frågan i målet gäller huruvida en presumtionsregel som utpekar vem som betalning kan ske till kan verka som en preklusionsregel och i praktiken bringa en fordran att upphöra eftersom det inte finns någon som med Victorias synsätt kan (därtill presumeras) vara legitimerad. Svaret är utan tvivel nej.
31. Det som under normala förhållanden är en hjälpregel för att underlätta en rationell masshantering kan inte läggas till grund för ett motsatsslut med innebörd att den som inte är införd i avstämningsregistret aldrig och under inga förhållanden skulle kunna legitimera sig. I synnerhet när syftet med bestämmelsen aldrig har varit att avskära den som har en materiell rätt från kravrätten. Den passiva legitimation som regeln ger en presumtion för,

innebär naturligtvis inte att bolagets prestationsskyldighet i sig skulle upphöra enkom av det skälet att ingen finns upptagen i avstämningsregistret. Victorias tolkning innebär, återigen, att en (hjälp)regel som syftar till att bolaget ska kunna identifiera vem som är rätt borgenär läggs till grund för slutsatsen att ingen är borgenär, d.v.s. en fråga om passiv legitimation förvandlas i praktiken till en fråga om fordrans bestånd. Två helt olika frågor och en slutsats som inte finner stöd i vare sig svensk lagtolkningsmetod eller grundläggande fordringsrätt.

32. På motsvarande sätt som ifråga om ABL 4:37 och aktieboken kan, efter inlösen, ingen vara införd i ett avstämningsregister. Frågan blir då, liksom ifråga om den aktiva legitimationen, om det faktum att aktien har inlösts och inte längre föreligger i sig medför att bolaget inte längre är prestationsskyldigt mot någon överhuvudtaget. Kapatens bestrider med hänvisning till vad som anförts ovan att det finns lagstöd för en sådan tolkning och följaktligen föreligger inte några villkor för Victorias betalningsskyldighet av fordran.

Avstämnings- och kupongbolag

33. Ytterligare en konstighet i Victorias argumentation är påståendet att det skulle föreligga en betydande skillnad mellan kupong- respektive avstämningsbolag i nu aktuellt avseende. Såvitt Kapatens förstår råder det inte tvist om att en fordran på beslutad men inte utbetald utdelning i det förra fallet kan utkrävas av den f.d. aktieägaren, d.v.s. den kan med Victorias språkbruk "göras gällande" mot bolaget.
34. Några bärande skäl till varför det skulle föreligga en sådan skillnad har varken Victoria eller Svante Johansson i sitt rättsutlåtande lagt fram. Eftersom Victoria för avstämningsbolagens del pekar på betydelsen av att vara införd i aktiebok och avstämningsregister (i den i och för sig felaktiga tron att frånvaron av detta medför att fordran "inte kan göras gällande" pga. påstådd bristande legitimation), kan det konstateras att frånvaron av dessa omständigheter beror på att aktien är inlöst. Således handlar frågan om huruvida inlösen av aktien i sig medför att ingen kan legitimera sig mot

bolaget. Kapatens bestrider som bekant att så är fallet. Oavsett detta kan det konstateras att inlösen i ett avstämningsbolag och i ett kupongbolag inte skiljer sig åt; om aktien inlöses upphör den att existera. Någon skillnad mellan bolagsformerna föreligger alltså inte i detta avseende, ändå ska en fordran på icke utbetald utdelning, som Victoria får förstås, utan närmare motivering hanteras på skilda sätt.

35. I Aktiebolagen - en kommentar, Andersson, Johansson och Skog, 1:10 anges att "*Bolag som inte är avstämningsbolag brukar kallas kupongbolag (den sistnämnda termen förekommer dock inte i lagtexten)*". Den stora majoriteten av alla svenska aktiebolag är kupongbolag där inga aktiebrev har utfärdats, utan där aktieägarlegitimationen under normala förhållanden precis som i avstämningsbolag, består i äganderätten till en aktie och anteckning i aktieboken, d.v.s. någon skillnad mellan kupong- och avstämningsbolag föreligger inte. Inte heller föreligger således någon skillnad i fråga om möjligheterna för den f.d. aktieägaren att legitimera sig mot bolaget i ett fall som det förevarande; förutsättningarna att legitimera sig är identiska.
36. För det fall ett kupongbolag skulle ha beslutat om utdelning om 20 kr per aktie med förfall vid två bestämda framtida tidpunkter om 10 kr per tillfälle under det kommande året och sedan skulle ha utbetalt en första utbetalning om 10 kr, för att sedan inlösa aktierna, så skulle aktieägarna ha en fordran på 10 kr på icke utbetald utdelning mot bolaget. Varför skulle förhållandet vara det motsatta för de f.d. aktieägarna i Victoria när den legitimationsfråga som Victoria bygger sin talan på är densamma i båda fallen då förfall inträffar efter inlösen?
37. Svaret är att det inte finns några skäl att hantera beslutad men icke utbetald utdelning efter inlösen olika för dessa två bolagskategorier eller att det föreligger något "särskilt" med avstämningsbolag som motiverar en annan hantering än vad som gäller för kupongbolag. Detta är ytterligare ett skäl till varför Victorias svepande kritik mot de av Kapatens åberopade rättskällorna från tiden före införandet av avstämningsbolag i lagstiftningen missar målet.

Lagkommentaren till aktiebolagslagen m.m.

38. Victoria har i hovrätten ingett vad som måste karaktäriseras som en vittnesattest upprättad av Rolf Skog som är medförfattare till den lagkommentar till aktiebolagslagen som diskuterats i målet. Alstret har uppenbarligen ingetts i syfte att försöka förklara den märkliga revision av lagkommentaren som publicerades efter det att Svante Johansson fått i uppdrag att upprätta ett rättsutlåtande som givits in i målet och som Kapatens pekat på.
39. Bortsett från det något förvånande i att ett kollektiv av kommentarsförfattare där ett justitieråd ingår reviderar en lagkommentar på basis av pågående "nya förfaranden och förekommande tvister i näringslivet", är det förenat med vissa svårigheter att förstå hur det Rolf Skog skriver går ihop.
40. Rolf Skog anger att den tidigare skrivningen - "bolag" - ansågs vara för bred eftersom den omfattade även avstämningsbolag och därför stod i strid med lagtexten i ABL 4:37 och 4:39, varför den begränsades till "kupongbolag". Kapatens delar inte den bedömningen av skäl som är kända sedan tidigare. I nästa mening anger emellertid Rolf Skog att "*Vi säger ingenting om vad som gäller i avstämningsbolag och avsikten är inte att texten ska tolkas motsatsvis*".
41. Den enda rimliga slutsats som går att dra av Rolf Skogs vittnesattest är att kommentarsförfattarna är av uppfattningen att, som det står i den aktuella versionen av lagkommentaren till ABL 20:20, "*De indragna aktierna blir i och med registreringen ogiltiga, vilket innebär att de inte längre kan ge några rättigheter i bolaget. De [sic!] gäller såväl utdelning och andra ekonomiska rättigheter som förvaltningsrättigheter. En annan sak är att sådana ekonomiska rättigheter som uppkommit före registreringen består*" [Kapatens understrykning]."
42. Således anger lagkommentaren att utgångspunkten är att redan förvärvade rättigheter består trots inlösen. Därefter, enligt Rolf Skog, deklarerar i lagkommentaren att så under alla förhållanden är fallet beträffande kupongbolag. Men utifrån detta ska, enligt Rolf Skog, inte dras slutsatsen att

något annat gäller för avstämningsbolag. Den aktuella lagkommentaren uttalar sig alltså, enligt Rolf Skog, inte i fråga om vad som gäller för avstämningsbolag.

43. Detta innebär att den enda ledande och oberoende auktoriteten på området som (år 1995, d.v.s. långt efter det att bestämmelserna om avstämningsbolag införts i svensk rätt) har uttalat sig generellt i frågan är Lindskog (Aktiebolagslagen 6:e och 7:e kap. Aktiekapitalnedsättning och egna aktier, s 58), som i samma stycke behandlar både avstämnings- och kupongbolag för att sedan konstatera att *"Indragning av aktie torde inte medföra att till aktien hänförlig tidigare beslutad vinstutdelning fryser inne. Däremot bör indragningen medföra ett generellt upphörande av aktielegitimationen."*
44. Om Lindskog skulle ha varit av uppfattningen att aktiebolagsrättsliga legitimationsregler skulle ha hindrat en f.d. aktieägare från att kräva betalning skulle han uppenbarligen inte ha uttryckt sig på det sättet. Enligt Lindskog har den förlust av aktielegitimationen som följer av inlösen ingen betydelse för en fordran på utdelning, d.v.s. tvärt emot Victorias inställning i målet, men helt i linje med käromålet.

Betalningsskyldighet föreligger

45. Det finns sammanfattningsvis ingen rättsregel som innebär att en inlösen av en aktie medför att beslutad men icke utbetald utdelning inte ska betalas pga. bristande villkorsuppfyllnad enligt lag. Det finns inte heller några juridiska skäl som kan motivera varför en sådan regel skulle kunna uttolkas ur gällande rätt.
46. Som Kapatens har pekat på tidigare är förarbeten och doktrin entydiga i att en fordran uppkommer genom utdelningsbeslutet. Victorias invändning går ut på påstådda villkor med föregiven innebörd att ingen kan legitimera sig, men varken ordalydelse eller syfte ger något stöd för att de bestämmelser som Victoria hänför sig till är tillämpliga på omständigheterna i målet. Att rättsläget ser ut på det sätt Kapatens redogjort för vinner stöd av doktrinen. Det är vidare en ändamålsenlig och systematiskt sett korrekt tillämpning, eftersom grundläggande förmögenhetsrättsliga principer - till skillnad från

resultatet av Victorias lagtolkning - därigenom upprätthålls . Även om Kapatens inte anser att rättsläget är oklart på denna punkt, kan det samtidigt konstateras att intresset av att upprätthålla grundläggande fordringsrättsliga principer väger avsevärt mycket tyngre än en konstlad lagtolkning som systematiskt sett inte håller ihop.

47. Fordringarna ska behandlas för vad de är, d.v.s. som enkla fordringar. Det har aldrig rätt någon oklarhet om vem eller vilka som är legitimerade mot Victoria eftersom Victoria i samband med inlösen av aktierna utbetalade inlösenlikviden till de berättigade aktieägarna och Victoria har därför hela tiden kunnat erlægga betalning även av den beslutade utdelningen med befriade verkan. Uppgifterna i den aktiebok som förelåg vid tidpunkten för inlösen finns kvar. Den "legitimationsproblematik" som Victoria gör sitt yttersta för att försöka tillskapa har i verkligheten aldrig förelegat. De f.d. preferensaktieägarna har varit legitimerade mot Victoria till följd av sina innehav av utdelningsfordringarna. Dessa fordringar innehåser numera, ostridigt i och för sig, av Kapatens som därigenom är legitimerat mot Victoria. Därför ska fordringarna betalas och käromålet bifallas.

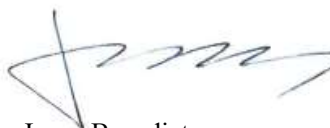
Rättegångskostnader

48. De vid tingsrätten yrkande rättegångskostnaderna framgår av tingsrättens dom samt i sina detaljer i den vid tingsrätten ingivna kostnadsräkningen.
49. Kapatens yrkar ersättning för sina rättegångskostnader i hovrätten med SEK 587 275 och EUR 93 548,6, varav SEK 437 275 och EUR 93 548,6 avser ombudsarvode. Kapatens har ingen avdragsrätt för mervärdesskatt, varför de yrkade beloppen innefattar mervärdesskatt. Kostnadsräkning bilägges detta yttrande.

Stockholm som ovan

Carl Svernlöv

Jonas Benedictsson

Christofer Isaksson